

ΠΡΑΞΙΣ Β – ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΦΑΙΔΡΑ ΜΟΝΑΧΗ

- 1 Καθώς ἔς τὰ περιγιάλιά της πρῶτας γροικᾶς καὶ ἀρχίζει
καὶ ταραχή ἢ θάλασσα μαντάτο μουρμουρίζει,
καὶ μὲ τὴν ὥρα μάχεται καὶ μ' ἀφρισμένη χέρα
ράσσει νὰ κάμη πόλεμο ἔς τὸ πρόσωπο τοῦ ἀέρα,
5 καὶ ἀπῶδε κεῖ μὲ μάνιτα καὶ ταραχή μεγάλη
τρέχει καὶ δέρνει ἀδιάτρητα τῆς γῆς τὸ περιγιάλι·
τέτοιας λογιῆς ἐρχίσασι οἱ λογισμοὶ καὶ μένα,
καὶ ταραχῆς σαλεύουσι κύματα θυμωμένα·
ἄγρια λειοντάρια οἱ λογισμοὶ μοῦ δείχνου καὶ μανίζου
10 καὶ ἐμπαίνουσι ἔς τὸ στῆθός μου καὶ τὴν καρδιά μου σκίζου·
καὶ ὡς νὰ ἴμου εἰς θάλασσα βαθειά, γῆ ἔς ἀγριεμένο δάσο,
χωρὶς κανένα ἀντίδικο φοβοῦμαι καὶ τρομάσω.
Ἔρωτα, ὡς ἦσου σπλαχνικὸς περίσσα, καὶ ἄνοιξές μου
τὸ θησαυρὸ τῆς χάρις σου καὶ κεῖνο ἡδωκές μου
15 γιάντα λοιπὸν ἔς ἀνάπασι νὰ μὴν τὸν ἀφεντεύω,
πειδὴ καὶ μέσα ἔς τὴν καρδιά πιστὰ τότε στερεύω;
γιάντα τὰ περασμένα μου πάθη μου καινουργιώνεις
καὶ τὴν χαρὰ ὅποῦ μ' ἄξωσες περίσσα ἀνακατώνεις;
Μὰ ἐσύ γλυκότετε ὄδηγέ λοιπὸ τῆς πεθυμνιάς μου,
20 πιάσε γλυκιὰ παρηγοργιὰ νὰ δώσης τῆς καρδιάς μου,
νὰ φύγουσι οἱ λογισμοὶ κ' ἢ πίκραις νὰ μ' ἀφήσου,
ν' ἀδειάσουνε ἢ τυράννισες, τὰ πάθη νὰ σκορπίσου,
ν' ἀνοίξουσι τὰ χεῖλη σου νὰ ποῦνε – ὁ Χρῦσιππός σου

- έσένα είναι, Φαῖδρά μου, καὶ ἄς πάψη ὁ λογισμὸς σου!
- 25 Μὰ ἀπῆς ἐσὺ δὲ φαίνεσαι σὲ τοῦτά μας τὰ μέρη,
τὸ δακτυλίδι, ὅπου φορῶ γιὰ νὰ μὲ κάμης ταῖρι,
τώρα φιλῶ γιὰ λόγου σου, καὶ κεῖνος, ὅπου ὀρίζει
τῶμ ποθητῶ τοὺς λογισμοὺς καὶ ταῖς καρδιαῖς γνωρίζει,
μαντατοφόρος ἄς γενῆ νὰ πῆ τὰ βάσανά μου,
- 30 γιὰ νὰ μοῦ δώση τὴ γιατριά σὰν ἦναι ἡ πεθυμιά μου.

Κωνσταντῖνος Ν. Σάθας επιμ., *Ὁ Στάθης, κρητικὴ κωμωδία, νυν πρῶτον ἐκδιδομένη ἐκ χειρογράφου τῆς Μαρκιανῆς Βιβλιοθήκης ὑπὸ Κ. Ν. Σάθα*, Τύποις Φοίνικος, Βενετία 1878.